

281.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 8 maja 1936 r.

o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280) zarządzam co następuje:

§ 1. Wydanie pozwolenia na przywóz z krajów, które ograniczają lub utrudniają przekazywanie należności pieniężnych do polskiego obszaru celnego, może być uzależnione od uiszczenia lub zabezpieczenia tychże należności.

§ 2. Pozwolenie na przywóz wydaje się na oznaczony okres czasu. Termin ważności pozwolenia jest dochowany, jeżeli towar zostaje zgłoszony do odprawy celnej ostatecznej przywózowej przed upływem terminu ważności pozwolenia. W poszczególnych przypadkach Ministerstwo Przemysłu i Handlu może zezwolić w drodze wyjątku, aby termin ważności pozwolenia uważać za dochowany również wtedy, gdy towar zostaje zgłoszony do odprawy na skład celny przed upływem terminu ważności pozwolenia. W tych przypadkach w pozwoleniu przywozu będzie umieszczona klauzula: „Pozwolenie przywozu ważne również wtedy, gdy towar przed upływem terminu ważności pozwolenia zostanie zgłoszony do odprawy na skład celny.”

§ 3. Towar, zgłoszony do odprawy celnej, na który wydano pozwolenie przywozu, powinien odpowiadać co do rodzaju towarowi, wymienionemu w pozwoleniu oraz pozycji taryfy celnej, jeżeli pozycja ta jest oznaczona w pozwoleniu.

§ 4. Kraj pochodzenia towaru powinien odpowiadać nazwie kraju wymienionej w pozwoleniu, a kierunek, droga i sposób przewozu towaru (np. bez przeładunku w drodze) powinny być zgodne z zastrzeżeniem, jeżeli takie zastrzeżenie jest umieszczone w pozwoleniu.

Świadectwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadectwa takie powinny być wystawiane w kraju pochodzenia towaru i mogą być wydawane przez urzędy celne, izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Dla towarów pochodzących z kolonij świadectwa pochodzenia mogą wystawiać wyżej wymienione instytucje krajów macierzystych, za wyjątkiem urzędów celnych, nawet wówczas, gdy towar nie przechodzi przez kraj macierzysty.

Jeżeli w warunkach pozwolenia przywozu nie zastrzeżono inaczej, to w przypadku przywozu towaru nie bezpośrednio z kraju pochodzenia, lecz za pośrednictwem kraju innego, świadectwa pochodzenia mogą być również wystawiane w tym innym kraju przez izby przemysłowo-handlowe i inne instytucje gospodarcze.

Wyżej wymienione świadectwa pochodzenia, o ile są wystawione przez izby przemysłowo-handlowe lub inne instytucje gospodarcze, powinny być wizowane przez właściwe konsulaty polskie.

Dla towarów, pochodzących z krajów pozaeuropejskich, które nadejdą do polskiego obszaru celnego drogą morską, za bezpośrednim dokumentem przewozowym i bez przeładunku, mogą być wystawiane świadectwa pochodzenia przez krajową izbę przemysłowo-handlową, mającą swą siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, do którego towary nadeszły.

Jeżeli zastrzeżenie w pozwoleniu zawiera obowiązek przedstawienia innych dokumentów, dokumenty te powinny być przedstawione przy odprawie celnej.

§ 5. Oznaczoną w pozwoleniu przywozu wagę towarów przyjmuje się według takiej podstawy, jaka jest ustalona w taryfie celnej dla danego towaru do wymiaru cła.

§ 6. Pozwolenie przywozu jest imienne i nie może być odstąpione innej osobie. Jeżeli świadectwo pochodzenia oraz dokumenty handlowe lub przewozowe są wystawione na inne osoby, niż wymienione w pozwoleniu przywozu, nie stanowi to przeszkody do zastosowania pozwolenia przy odprawie celnej towaru.

§ 7. Wzór pozwoleń na przywóz towarów zabronionych do przywozu ustala Minister Przemysłu i Handlu i podaje do publicznej wiadomości w Monitorze Polskim.

§ 8. Od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu z zagranicy towarów, objętych zakazem przywozu, pobiera się, z wyjątkami przytoczonymi w § 13 niniejszego rozporządzenia, osobną opłatę manipulacyjną, której wysokość w procentowym stosunku do wartości krajowej towarów, objętych pozwoleniem, ustala się jak następuje:

- a) od pozwoleń wydawanych instytucjom o charakterze dobroczynnym 0,1% wartości krajowej towarów
- b) od pozwoleń na przywóz towarów podlegających cłu według niżej podanych pozycji i punktów taryfy celnej przywozowej: 90, 92, 93, 94, 97, 100, 101, 104, 113, 136, 149, 157, 161, 169, 170, 171, 178, 203, 210, 217, 424, 425, 426, 473 p. 3, 477, 492, 493, 589, 590, 606, 624, 626, 719, 779, 792, 870 p. 3, 931 0,5% wartości krajowej towarów
- c) od wszystkich innych pozwoleń na przywóz towarów 1% wartości krajowej towarów.

§ 9. Wartość krajową towarów określa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 10. W razie niewykorzystania wydanych pozwoleń, pobranych opłat nie zwraca się.

§ 11. Każdy wniosek o prolongatę pozwolenia uważa się za nowy i podlega opłacie manipulacyjnej.

§ 12. W razie nieprawidłowego wystawienia pozwolenia z winy petenta, za każde nowe pozwolenie wydane w zmienionej formie pobiera się opłatę w wysokości połowy pierwotnie pobranej opłaty, nie więcej jednak niż 30 zł.

§ 13. Wolne są od osobnej opłaty manipulacyjnej:

- a) pozwolenia na przywóz, wydawane zakładom naukowym oraz zakładom i instytucjom państwowym z wyłączeniem jednak skomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z administracji państwowej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczy

czypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195);

- b) pozwolenia wydawane na przywóz z zagranicy drobnych przesyłek o wadze 5 kg włącznie, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel;
- c) pozwolenia na przywóz z zagranicy przesyłek, zawierających przedmioty nieprzeznaczone na handel, o ile petent może się wykazać świadectwem ubóstwa;
- d) pozwolenia na przywóz towarów podlegających cłu według niżej podanych pozycji, punktów i uwag taryfy celnej przywozowej: uwaga do poz. 7; uwaga do poz. 18; uwaga do poz. 19; uwaga do poz. 23; uwaga do poz. 36; uwaga do poz. 57; uwaga do poz. 63; uwaga po p. 8 poz. 82; uwaga do poz. 83; uwaga po poz. 112; uwaga do poz. 119; 177; uwagi: 1, 2 do poz. 187; uwaga do poz. 209; uwaga do poz. 255; uwaga do poz. 280; uwaga do poz. 289; uwaga do p. 4 poz. 298; uwaga do poz. 310; 391; uwaga do poz. 403; uwaga do poz. 442; uwaga do poz. 449; uwaga do poz. 491; 512 p. 1; 515; uwaga i pp. 2, 4 poz. 595; uwaga do poz. 619; uwagi: 1, 2, 3, 4 do poz. 630; 659; uwaga do poz. 667; 671; 672; 673; 720; uwaga do poz. 723; uwaga 1 do poz. 812; uwaga do poz. 815; uwaga do poz. 823; uwaga 2 do poz. 836; uwaga 1 do poz. 837; 913 p. 5; uwaga 1 do poz. 925; 927; uwaga 2 do poz. 930; 966 p. 1a; uwagi: 1, 2 do poz. 968; 977 pp. 1, 2; 978 pp. 1, 2; uwaga i pp. 1, 2 poz. 979; 980 pp. 1, 2; uwaga 1 do poz. 984; uwaga 1 do poz. 1032; uwaga do poz. 1085; uwaga 2 do poz. 1098; uwaga do poz. 1137; uwaga do poz. 1145; uwaga do poz. 1154; uwaga 1 do poz. 1168; uwaga do poz. 1269; 1275;
- e) pozwolenia na przywóz towarów, do których mają zastosowanie zniżki celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w wydawanych rozporządzeniach na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a prawa celnego, a nie objęte punktem d) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 280).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 maja 1936 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*